

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသောဒေါက်တာတင်အောင်အေး နှင့်
ဦးချစ်လွင် တို့ရှေ့တွင်

ဦးဉာဏ်လင်းအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို တိုင်ကြားတရားစွဲဆိုရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်
ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ မှ ၁၉၉ ပါပြစ်မှုများ၊
ပုဒ်မ ၄၈၀၊ ပုဒ်မ ၄၈၅၊ ပုဒ်မ ၁၃၂ တို့တွင် ဖော်ပြ
ထားသည့် ကိစ္စရပ်များမှအပ အခြားပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှု
များကို မည်သူက တရားစွဲဆိုရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားမှု
မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် ဦးဉာဏ်လင်းအောင်က ပြည့်စုံဝင်းနိုင်
ကုမ္ပဏီ၏ကိုယ်စားလှယ်စာကို ရရှိကြောင်းတင်ပြထားသော်လည်း
အမှုကို တရားစွဲဆိုရာတွင် ဦးဉာဏ်လင်းအောင်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်
ထိုးပြီး ရဲစခန်း ထံတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှု
များကို အမှုအကြောင်း သိရှိသူမည်သူမဆို တိုင်ကြားစွဲဆိုခွင့်ရှိသည်။
ပြစ်မှုများတွင် တရားလိုအဖြစ် နိုင်ငံတော်ကရပ်တည်ပေးလျက်ရှိ

* ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂၄၊ ၂၅
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၆၅(ခ)တွင် ချမှတ်သော
၁၈. ၁၁. ၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု

သည်။ မည်သူမဆိုအမှုအကြောင်းသိရှိပါက သက်သေခံခွင့်ရှိသည်။
ယခုပြစ်မှုမျိုးကို မည်သူကသာ တရားလိုပြုလုပ်စွဲ ဆိုရမည်ဟု
ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်က ကန့်သတ်ထားကြောင်း မတွေ့ရပေ။ အမှုတွင်
အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ဝင်ထွက်ခွင့်မရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
အခန်းဝယ်ယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရောင်းချသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များက
သက်သေခံအဖြစ် အစစ်ခံ ထွက်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။
တရားလို ဦးဉာဏ်လင်းအောင် က ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကမ္ဘာဏီထံမှ
ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာရရှိ၍ အမှုတွင် သက်သေခံတင်ပြထားခြင်း
ကြောင့် ဤအမှုကို ကိုယ်စားလှယ်စာရ ယူကာ တရားစွဲဆိုသည်ဟု
ကောက်ယူရန်မသင့်ပေ။ ယခုအမှုမှာ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်က ရဲစခန်း
ကို တိုင်ကြားသဖြင့် ရဲစခန်းက ပထမ သတင်းပေး တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ပြီး
အမှုကို တည်ဆောက်တရားစွဲဆို ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုဖော်ပြပါ ပြစ်မှု
များမှာလည်း ရဲအရာရှိက ဝရမ်းမပါဘဲ ဖမ်းဆီးအရေးယူခွင့်
ရှိသောအမှုများဖြစ်သည်။ ရဲအရာရှိ ကအမှုကို စုံစမ်းထောက်လှမ်း
ရာ၌ လုံလောက်သော သက်သေခံချက် ရရှိလျှင် အမှုကို စစ်ဆေး
စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားသူကြီးထံသို့ ရဲအရာရှိက တင်ပို့ရန် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုကဲ့သို့
တရားစွဲဆိုတင် ပို့လာသောအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော
တရားသူကြီးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၀ အရ အမှုကို
စစ်ဆေးစီရင်ခွင့်ရှိသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ မှ
၁၉၉ ပါပြစ်မှုများ၊ ပုဒ်မ ၄၈၀၊ ပုဒ်မ ၄၈၅၊ ပုဒ်မ ၁၃၂ တို့တွင် ဖော်ပြ
ထားသည့် ကိစ္စရပ်များမှအပ အခြားပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို
မည်သူက တရားစွဲဆိုရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အမှု အားလုံးအတွက် တရားလိုမှာ နိုင်ငံတော်သာဖြစ်သည်။ ဤ
အမှုတွင် ပထမသတင်းပေးတိုင်တန်းသည့် ဦးဉာဏ်လင်းအောင် က
ပြည့်စုံဝင်းနိုင် ကုမ္ပဏီ၏ကိုယ်စားလှယ်စာကို တင်ပြထားသော

အကြောင်း ကြောင့် အမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်အား ပိတ်ပင်ရာ မရောက်ပေ။

၂၀၀၆
ဦးဉာဏ်လင်းအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်ကို ဦးဉာဏ်လင်းအောင်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးတိုင် ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌဦးဝင်းနိုင်ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူ၍ တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိမရှိ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်သည် ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌဦးဝင်းနိုင်ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူပြီး တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း ဖြေကြားသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမင်းလွင်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

အယူခံတရားခံများအတွက် - ၁။ ဒေါ်ကျင်စန်း
(ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ရှေ့နေချုပ်ရုံး)
၂။ ဦးကျော်ကျော်တင့်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

တာမွေမြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၁၉၃/၀၄ တွင်- တရားခံဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၄/၃၄၁ တို့ အရစွဲချက်တင်ခဲ့ရာ ယင်းစွဲချက်အမိန့်ကို ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက ကျေနပ်မှုမရှိသောကြောင့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃/၂၀၀၅ ဖြင့် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ခရိုင် တရားရုံးက စွဲချက်တင်ထားသည့် ပုဒ်မများအနက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ စွဲချက်ကို အတည်ပြု၍ ပုဒ်မ ၄၅၄ စွဲချက်ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားလို ဦးညွှန်လင်း အောင်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈၉/၂၀၀၅ ဖြင့် တင်သွင်းသကဲ့သို့ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ ကလည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၆၆/၂၀၀၅ ဖြင့် တင်သွင်းခဲ့ သည်။ ယင်းပြင်ဆင်မှု နှစ်မှုကို တစ်ပေါင်းတည်း ကြားနာ၍ တိုင်းတရားရုံးက စွဲချက်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ခဲ့သော ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ မြို့နယ်တရားရုံး၏ စွဲချက် အမိန့်ကို အတည်ပြုကြောင်းနှင့် ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ တင်သွင်းသည့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ကြောင်းအမိန့်ချမှတ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက ကျေနပ်မှု မရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၆၅(ခ)/၂၀၀၅ နှင့် ၄၆၆(ခ)/၂၀၀၅ တို့ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်က ပြင်ဆင်မှုများကို ခွင့်ပြု၍ တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏ စွဲချက်တင်သည့် အမိန့်များကိုပယ်ဖျက်ကာ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို လျှောက်ထားသူ ဦးညွှန်လင်းအောင်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် အထူး အယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး)နှစ်မှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာများအား အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ဖြေကြားရန် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် -

- ၁။ ပထမသတင်းပေးတိုင်ချက်ကို ဦးညွှန်လင်းအောင် မှ လက်မှတ်ရေးထိုးတိုင်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့် တရားစွဲဆို ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူ၍ တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရမှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။

၂။ တရားရုံးချုပ်က တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီလွှတ်ခဲ့ခြင်း သည် ဥပဒေအရမှန်ကန်မှု မရှိပါကအမှုတွင် ပေါ်ပေါက် သော သက်သေခံချက်များအရ တရားခံဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ အား မည်သည့် ပြစ်မှုဖြင့် စွဲချက်တင်ဖြေရှင်းစေရန် သင့်မသင့်တို့ဖြစ်သည်။

၂၀၀၆
ဦးဉာဏ်လင်းအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

အမှုမှာ တာမေမြို့နယ်၊ နတ်မောက်ရပ်ကွက်၊ ဖိုးစိန်လမ်း၊ အိမ်အမှတ် ၃၆ ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်အပေါ်ထပ်ရှိတိုက်ခန်းအားအခန်း ပိုင်ရှင်ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာ၊ ဦးစောမင်းတို့ထံမှ ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာက (၁၈၅)သိန်းဖြင့် ၂၉-၈-၂၀၀၄ ရက်နေ့တွင် ငွေအကျေပေး ချေ ဝယ်ယူပြီး လက်ရောက်ရယူကာ တံခါးသော့ ပိတ်ထားခဲ့သည်။ ၁၇-၉-၂၀၀၄ ရက်နေ့၊ ၂၀:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ကုမ္ပဏီမှမန်နေဂျာ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်၊ မန်နေဂျာဦးဝင်းမော်နှင့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတို့က တိုက်ခန်းအား ရှင်းလင်းရန် လာရောက်ခဲ့ရာ တိုက်ခန်း၏ အဝင်တံခါး တွင် ဝင်ထွက်ခွင့်မရအောင် အတွင်းမှ ဝင်ရောက်ပြီး တံခါးအား အထဲ မှ ပိတ်ဆို့ထားကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ စုံစမ်းကြည့်ရာတွင် ဒေါ်ခင်မြတ် ကြူက ပိတ်ဆို့ထားကြောင်းသိရှိရ၍ ၎င်းအား အိမ်ခန်းတံခါးဖွင့်ပေး ရန် ပြောဆိုရာ ဖွင့်မပေးနိုင်ကြောင်း ပြောဆိုသဖြင့် နတ်မောက် ရပ်ကွက်(ရယက)ရုံးသို့ သွားရောက်ပြီး ရပ်ကွက်လူကြီးများ ရှေ့တွင် ညှိနှိုင်းခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူမှ ရပ်ကွက်လူကြီးများ ရှေ့မှောက် တွင် အိမ်တံခါးအား ဖွင့်မပေးနိုင်ကြောင်း၊ ကြိုက်တဲ့ဆီကိုသွားရောက် တိုင်တန်းနိုင်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ထားသော တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ပြီး ဝင်ထွက်မရအောင် အထဲမှလာရောက်ပိတ်ဆို့ထားသူ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ဦးဉာဏ် လင်းအောင်က အရေးယူပေးရန် တာမေရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်းတရားစွဲ ဆိုခဲ့သောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုဦးဉာဏ်လင်းအောင်၏ ရှေ့နေက လျှောက်

၂၀၀၆
ဦးဉာဏ်လင်းအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

လဲရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ (မတရားတားဆီးကန့်
ကွက်မှု)နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၄ (ထောင်ဒဏ်ထိုက်သည့်
ပြစ်မှုကိုကျူးလွန်ရန် ပုန်းလျှိုးအိမ်ကျော်နင်းမှု သို့တည်းမဟုတ်
အိမ်ဖောက်ထွင်းမှု)တို့သည် ရဲအရေးယူပိုင်သော ပြစ်မှုများဖြစ်
ကြောင်း၊ မည်သူမည်ဝါက တိုင်ချက်ကို ရေးဖွင့်ရမည်ဖြစ်သည်ဟု
ပြဋ္ဌာန်းထား ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယခုအမှုသည် ရဲအရေးပိုင်သော
အမှုများဖြစ်၍ ရဲတပ်ဖွဲ့က အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်အပေါ်
တရားရုံးက လက်ခံ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်အမှုတွင်
တရားလိုသည် “ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်” ဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးဉာဏ်လင်းအောင်သည် နိုင်ငံတော်သက်သေဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
အမှုတွင် ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် တရားစွဲဆိုသည့်အရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်
ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာ ထွက်ချက်အရ ဥပစာကို ရောင်းချ
သည့်နေ့တွင် ပြည့်စုံဝင်းနိုင်မန်နေဂျာ ဦးဝင်းမော်ထံသို့ စာချုပ်စာတမ်းများ
ချုပ်ဆိုပြီး အခန်းကို လက်ရောက်လွှဲအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမ
သတင်းပေး တိုင်တန်းချက် သက်သေခံ(က)အရ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်
က ကိုယ်စား တိုင်ကြားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပထမ
ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံတရားလိုအကျိုးငှာ ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ပေး
သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာနှင့် ဦးစောမင်းတို့ထံမှ
ငွေကျပ် ၁၈၅သိန်းဖြင့် ဦးဝင်းနိုင်ဇော်က သက်သေခံ(ဂ-၁)အရ
ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီမန်နေဂျာဦးဝင်းမော်က လက်ရောက်
ရယူကာ သော့ခတ်ပိတ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် အခန်းလုံခြုံမှု
အတွက် သံဆူးကြိုးဖြင့် ကာရံကာ သော့ခတ်ခဲ့ပြီး အပြင်ဘက်မှလည်း
သုံးထပ် သားဖြင့် လုံလုံခြုံခြုံပိတ်ဆို့ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာ၏ အဒေါ်တော်စပ်သူ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက အကာ
အရံများကို ဖျက်ဆီး ဝင်ရောက်ကာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ထွက်၍

မရအောင် သစ်ချောင်း သံချောင်းများဖြင့် ပိတ်ဆို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
ထိုသို့ ပိတ်ဆို့ထားမှုများကို ဖယ်ရှားပေးရန်ပြောဆိုရာ ဘွင်
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက ၎င်းကိုယ်တိုင်တံခါးကို ကန့်လန့်ပိတ်ခြင်းဖြစ်သည်
ဟု လည်းကောင်း၊ ဖွင့်မပေးနိုင်ဟု လည်းကောင်း၊ တိုင်ချင်ရာတိုင်ဟု
လည်းကောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်မှာ တရားလိုပြုသက်သေတို့၏
အစစ်ခံထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရစွဲချက်တင်ခြင်း
သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက အချင်းဖြစ်အခန်းအတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည့်အချက်ကို ၎င်း၏ ဝန်ခံပြောဆိုချက်အရ
လည်းကောင်း၊ သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက် အရလည်းကောင်း
ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ၏ အပြုအမူသည် အိမ်
ဖောက်ထွင်းမှုကျူးလွန်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ကြောင်း၊
သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၄ အရ
စွဲချက်တင်ခြင်းကို အတည်ပြုသင့်ကြောင်းတို့ကို လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားခံအမှတ်(၂)၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲရာတွင်
အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ဝယ်ယူသူမှာ ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီ မဟုတ်
ကြောင်း၊ ဝယ်ယူသူမှာ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းကို
ကုမ္ပဏီဝန် ထမ်းများက ဝင်ရောက်ရန် ပြုခဲ့ရာတွင် မူလရုံးတရားခံက
ဝင်ခွင့်မပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်ကို မူလရုံးတရားခံက
စားမြစ်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို ဦးဉာဏ်လင်းအောင်သည်
ယခုအမှုကို ဦးဝင်းနိုင်ဇော် ကိုယ်စားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ကြောင်း၊
အငြင်းပွားနေသည့်အခန်းမှာလည်း ဦးဝင်းနိုင်ဇော်ဝယ်ယူသည့်
အခန်း ဧရိယာတွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ အငြင်းပွားနေသည့်နေရာမှာ
ဥပစာတွင် နေထိုင်သူအားလုံး ဝင်ထွက်ခွင့်ရှိသည့် လှေကားအိမ်
ဧရိယာဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါလှေခါးဧရိယာကို ရောင်းချသူ
ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာက ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် ရောင်းချခွင့်လည်းမရှိ

ကြောင်း၊ အဆိုပါ လှေခါးအိမ်နေရာကိုလည်း အိမ်မကြီးဖက်မှ
ဝင်ထွက်မည်ဆိုက အလွယ်တကူဝင်ထွက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ မူလရုံး
တရားခံသည် အချင်းဖြစ်နေရာ ကို ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း မှာ သဘောရိုးဖြင့်
ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် အခန်း တွင်လည်း မည်သည့်
ပစ္စည်းမျှထားသို့ထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် အခန်းကို သစ်သား
၂'x ၁' ဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားခြင်းမှာ အခြားသူများ ဝင်ထွက်ခြင်းမှ ကာကွယ်
ရန် အိမ်လုံခြုံရေးအတွက် သဘောရိုးဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေရာသည် မူလရုံး တရားခံဝင်ထွက်သွား
လာခွင့်ရှိသော နေရာလည်းဖြစ်ကြောင်းတို့ကို လျှောက်လဲသည်။

ဆက်လက်လျှောက်လဲရာတွင် အချင်းဖြစ်နေရာအပါအဝင်
ဥပစာကြီးတစ်ခုလုံးအတွင်း မူလရုံးတရားခံသည် ဝင်ထွက်သွားလာခွင့်
ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေရာသို့ သွားလာနိုင်သည့် တံခါးပေါက်
များ ဖွင့်ထားသည်မှာ သက်သေခံချက်များအရ ထင်ရှားကြောင်း၊
အချင်းဖြစ် အခန်းနှင့်ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများမည်သို့ သက်ဆိုင်သည်ကို
မူလရုံးတရားခံက မသိသဖြင့် လူစီမံများဝင်ရောက်မှုမပြုရန် မူလရုံး
တရားခံဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက သဘောရိုးဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေရာ အပေါ် မူလရုံးတရားလိုတို့က စီမံခန့်ခွဲ
ခွင့်ရှိသည်ဆိုသောအချက်ပေါ်လွင်မှု မရှိကြောင်း၊ မူလရုံး တရားခံက
သာလျှင် စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံက သဘောရိုး
ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၎င်းအပေါ် တရားစွဲဆိုသဖြင့် မူလရုံးတရားခံသည်
အကြောင်းမဲ့ချုပ်နှောင်မှုခံခဲ့ရကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံ၏ မိသားစုများ
အတိ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလိုပြုသက်သေများသည်
အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဆင့်ကြား သက်သေခံချက်များကိုသာ
ထွက်ဆိုနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဤအမှုကို မူလရုံးတရားလိုတို့က စွဲဆိုခွင့်
မရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ အပေါ်စွဲချက်တင်
ထိုက်သည့် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်းတို့ကို လျှောက်လဲသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံး
ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်လဲရာတွင် ကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူထားသည့်
အခန်းကို ဝင်ရောက်ရန် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများဖြစ်သော ကျော်သူထိုက်၊
ဇေယျာမိုး၊ လင်းထင်တို့ ၃ ယောက်အား မန်နေဂျာ ကိုလင်းလင်းနှင့်
ကိုဝင်းမော်တို့က တာဝန်ပေးခဲ့သဖြင့် ကျော်သူထိုက်တို့ ၃ ဦးက
အခန်းထဲဝင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ရာ နေအိမ်တံခါးသော့အား ကုမ္ပဏီပိုင်
သော့ဖြင့် ဖွင့်၍ မရခဲ့ကြောင်း၊ အတွင်းဘက်သို့ ဝင်ရန် ကြိုးစားရာ
အတွင်းမှ သံချောင်းဖြင့် ကန့်လန့်ဖြတ်ပြီး သော့ခတ်ထား၍ အခန်း
တွင်းသို့ ဝင်မရခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတို့မှ အတားအဆီးများကို ဖြုတ်လိုက်ရာ
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူရောက်လာပြီး မင်းတို့ ဒီအခန်းကို ဝင်မလာနဲ့
တက်မလာနဲ့ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းကိုယ်တိုင် ဝင်ပေါက်တံခါးမကြီး
ကို ကန့်လန့်ပိတ်ထားသည်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ မန်နေဂျာဦးဝင်းမော်
ကိုယ်တိုင် လိုက်လာပြီး ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအား တံခါးဖွင့်ပေးရန်
ပြောရာဖွင့်မပေးနိုင်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ မန်နေဂျာ ကိုဉာဏ်လင်းအောင်
ကို အကြောင်းကြားခဲ့ရာ ၎င်းလာပြီးပြောသော်လည်း ရပ်ကွက်
အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ရှေ့မှောက်တွင်
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက တိုင်ချင်ရာတိုင် လုံးဝဖွင့်မပေးနိုင်ဟု ပြောခဲ့
ကြောင်း တို့ကို လိုပြသက်သေများက အခိုင်အမာ ထွက်ဆိုထား
ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်က ဝယ်ယူပြီး လက်ရောက်ရယူထားသော
အချင်းဖြစ် အခန်းအတွင်းသို့ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက ဝင်ရောက်ကာ
ဝင်ထွက် ပေါက်တံခါးအား အတွင်းထဲမှ ပိတ်ဆို ကာရံခဲ့သည့်အချက်
မှာ တရားလိုပြ သက်သေထွက်ချက်အရလည်း ကောင်း၊ သက်သေခံ
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများအရ လည်းကောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၄ အရ
လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၃၄၁ အရလည်းကောင်း၊ မူလရုံးက စွဲချက်
နှစ်ရပ် တင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့်

အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း၊
ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို မည်သူကသာ တရားစွဲဆိုရမည်ဟု ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅၊ ၁၉၆၊ ၁၉၈ နှင့် ၁၉၉ တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သော ကိစ္စများမှအပ အခြားကိစ္စများတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း
သိရှိသူတစ်ဦးဦးက တရားရုံးတွင် တိုင်တန်းချက်ဖြင့် တရားစွဲနိုင်
ကြောင်း၊ အခန်းဝယ်သူမှာ ပြည့်စုံဝင်းနိုင် ကုမ္ပဏီအနေဖြင့်
ဦးဝင်းနိုင်ဇော်ဖြစ်သော်လည်း အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ထွက်ခွင့် မရသော
ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများက မိမိတို့ မြင်တွေ့သိရှိရသည်များကို ကိုယ်တိုင်
ကိုယ်ကျထွက်ဆိုတင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ယခုတရား
စွဲဆိုထားသည့်ပုဒ်မများမှာလည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေတွင်
မည်သူက တရားလိုပြုလုပ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် အကျုံးမဝင်
ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ယခု အမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအနေဖြင့်
ဖြေရှင်းရန် မြင်သာသော စွပ်စွဲချက်များကို တရားလိုဘက်မှ တင်ပြ
ထွက်ဆိုထားပါကြောင်းတို့ကို လျှောက်လဲသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးဉာဏ်လင်းအောင်က ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီ၏
ကိုယ်စားလှယ်စာကို ရရှိကြောင်းတင်ပြထားသော်လည်း အမှုကို
တရားစွဲဆိုရာတွင် ဦးဉာဏ်လင်းအောင်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးပြီး
ရဲစခန်းထံ တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို
အမှုအကြောင်း သိရှိသူမည်သူမဆို တိုင်ကြားစွဲဆိုခွင့်ရှိသည်။
ပြစ်မှုများတွင် တရားလိုအဖြစ် နိုင်ငံတော်က ရပ်တည်ပေးလျက်
ရှိသည်။ မည်သူမဆိုအမှုအကြောင်း သိရှိပါက သက်သေခံခွင့်ရှိသည်။
ယခုပြစ်မှုမျိုးကို မည်သူကသာ တရားလိုပြုလုပ်စွဲဆိုရမည်ဟု ဥပဒေ
တစ်ရပ်ရပ်က ကန့်သတ်ထားကြောင်း မတွေ့ရပေ။ အမှုတွင် အချင်း
ဖြစ်ဥပစာတွင် ဝင်ထွက်ခွင့် မရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အခန်းဝယ်ယူထား
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရောင်းချသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များက သက်သေအဖြစ်
အစစ်ခံ ထွက်ဆို ထားကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ တရားလို

ဦးဉာဏ်လင်းအောင်က ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီထံမှ ကိုယ်စားလှယ်
လွှဲစာရရှိ၍ အမှုတွင် သက်သေခံတင်ပြထားခြင်းကြောင့် ဤအမှုကို
ကိုယ်စားလှယ်စာ ရယူကာ တရားစွဲဆိုသည်ဟု ကောက်ယူရန်မသင့်
ပေ။ ယခုအမှုမှာ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်က ရဲစခန်းကို တိုင်ကြားသဖြင့်
ရဲစခန်းက ပထမ သတင်းပေးတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ပြီး အမှုကိုတည်ဆောက်
တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုဖော်ပြပါ ပြစ်မှုများမှာလည်း
ရဲအရာရှိက ဝရမ်းမပါဘဲ ဖမ်းဆီးအရေးယူခွင့်ရှိသော အမှုများ
ဖြစ်သည်။ ရဲအရာရှိက အမှုကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရာ၌ လုံလောက်
သော သက်သေခံချက်ရရှိလျှင် အမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော
တရားသူကြီးထံသို့ ရဲအရာရှိက တင်ပို့ရန်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၇၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုကဲ့သို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့လာ
သော အမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ပိုင် ခွင့်ရှိသော တရားသူကြီးက ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၀ အရ အမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခွင့်ရှိ
သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ မှ ၁၉၉ ပါ ပြစ်မှုများ၊
ပုဒ်မ ၄၈၀၊ ပုဒ်မ ၄၈၅၊ ပုဒ်မ ၁၃၂ တို့တွင် ဖော်ပြထားသည့် ကိစ္စရပ်
များမှအပ အခြားပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများကို မည်သူက တရားစွဲဆို
ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုအားလုံးအတွက်
တရားလိုမှာ နိုင်ငံတော်သာဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် ပထမသတင်းပေးတိုင်တန်းသည့် ဦးဉာဏ်လင်း
အောင်က ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာကို တင်ပြထား
သောအကြောင်းကြောင့်အမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်ခွင့်အား ပိတ်ပင်
ရာ မရောက်ပေ။

မူလမှုသက်သေခံချက်များအရ တာမောမြို့နယ်၊ နတ်မောက်
ရပ်ကွက်၊ ဖိုးစိန်လမ်း၊ အမှတ် ၃၆ရှိ ၂ထပ်တိုက်အပေါ် အနောက်
ခြမ်းရှိ တိုက်ခန်းအား အခန်းပိုင်ရှင် ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာ၊ ဦးစောမင်းတို့
ထံမှ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်က သက်သေခံ(ဂ-၁) စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူလက်

ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်သည် ပြည့်စုံဝင်းနိုင် ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်၍ ၎င်းဝယ်ယူထားရှိသော တိုက်ခန်းအား ၎င်း၏ကုမ္ပဏီမှ မန်နေဂျာနှင့် ဝန်ထမ်းများအားရှင်းလင်းစေရန်သွားရောက်စေခဲ့ရာ ထို နှစ်ထပ်တိုက်တွင် မူလကပင် အောက်ထပ်တွင်နေထိုင်လျက်ရှိသော ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူ(မူလရုံးတရားခံ)မှ ဦးဝင်းနိုင်ဇော် ဝယ်ယူထားသော တိုက်ခန်းသို့ ဝင်၍မရအောင် တံခါးအား အတွင်းဘက်မှ ပိတ်ဆို့ထား ခဲ့သည်။ သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီတွင် ညှိနှိုင်းသော်လည်း ညှိနှိုင်းမရသဖြင့် ပြည့်စုံဝင်းနိုင် ကုမ္ပဏီမှ မန်နေဂျာ ဦးညွှန်လင်းအောင်က ရဲစခန်းတွင် တိုင်ချက် (သက်သေခံ-က)ရေးဖွင့်တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲရှိ သက်သေခံချက်များတွင် အချင်းဖြစ်အခန်း ကို ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်က မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်မြတ်မိုးသူဇာနှင့် ဦးစောမင်းတို့ထံမှ ကျပ် ၁၈၅ သိန်းပေးချေပြီး သက်သေခံ(ဂ-၁)ဖြင့် ဝယ်ယူလက်ရောက်ရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဝယ်ယူခဲ့ပြီးနောက်တံခါးကို သော့ခတ်ခဲ့ကြောင်း၊ နောင်တွင် ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက အဆိုပါအခန်းသို့ ဝင်ထွက်မရအောင် အဝင်တံခါး ကို အတွင်းဖက်မှ ပိတ်ဆို့ခဲ့ကြောင်း၊ ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီကလည်း ဝယ်ယူသော အခန်းကိုလုံခြုံမှုရှိစေရန်အတွက် သံဆူးကြိုးဖြင့် ကာရံ ထားပြီး သော့ခတ်ခဲ့ကြောင်းများ တွေ့ရှိရသည်။ ပြည့်စုံဝင်းနိုင် ကုမ္ပဏီက ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ထားသည့်အခန်းကို အတွင်းဘက်မှ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက အကာအရံများကို ဖျက်ဆီးဝင်ရောက်ပြီး ဝင်ထွက် မရအောင် သစ်ချောင်း၊ သံချောင်းများဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တရားလိုပြသက်သေများက ထွက်ဆိုထားသည်။ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက လူစိမ်းများ ဝင်ရောက်၍မရအောင် သဘောရိုးဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ပိတ်ဆို့ထားမှုအပေါ် ပြန်ဖွင့် ပေးရန်ပြောဆိုရာတွင် ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူက ၎င်းကိုယ်တိုင် တံခါးကို

ကန့်လန့်ပိတ်ထားခဲ့သည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဖွင့်မပေးနိုင်ဟုလည်း
ကောင်း ပြောခဲ့ကြောင်း၊ တိုင်ချင်ရာတိုင်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်းများကို
တရားလိုဘက် သက်သေများဖြစ်သည့် ကျော်သူထိုက်(လိပြ-၆)၊
မောင်ထွန်းဇော်ထွန်း(လိပြ-၇)၊ မောင်လင်းလင်း(လိပြ-၈)စသည့်
သက်သေများ၏ ထွက်ချက်အရတွေ့ရှိရသည်။

အဆိုပါ တရားလိုဘက်သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူသည် ပြည့်စုံဝင်းနိုင်ကုမ္ပဏီက ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင် လက်
ရောက်ရရှိထားသော ကာရံထားသော အခန်းကို ကျော်နင်းဝင်ရောက်
သည်ဆိုသည့်အချက်၊ ထိုသို့ကျော်နင်းဝင်ရောက်ခြင်းမှာ ပြည့်စုံဝင်းနိုင်
ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ ဝင်ထွက်မရအောင် တံခါးကို ကန့်လန့်ပိတ်ဆို့
ထားသည်ဆိုသည့်အချက်များ ပေါ်ပေါက်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။
အဆိုပါ တရားလိုဘက် ထွက်ဆိုချက်အရ တာမွေမြို့နယ်တရားရုံးက
ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၅၄ အရ ထောင်
ဒဏ်ထိုက်သော ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန် ပုန်းလျှိုးအိမ်ကျော်နင်းမှု ကျူးလွန်
သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ ကုမ္ပဏီ
ပိုင်အခန်းသို့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ ဝင်ထွက်ခွင့်မရအောင် တားဆီးပိတ်
ဆို့သည်ဟုလည်းကောင်း စွဲချက်နှစ်ရပ်တင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တရားရုံး
ချုပ်က ဤအမှုတွင် တရားခံအားစွဲချက်မတင်မီလွတ်ခဲ့ရာတွင်
ဦးဉာဏ်လင်းအောင်၏ တရားစွဲဆိုခွင့် ပြဿနာအပေါ်တွင်သာ
ဖြေကြားဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်စွဲချက်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း
၍ သက်သေခံချက်များနှင့်အညီ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော တိုင်းတရား
ရုံး၏ အမိန့်ကိုအတည်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအမှုကိုခွင့်ပြုသည်။ ပထမသတင်းပေးတိုင်
ချက်ကို ဦးဉာဏ်လင်းအောင်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးတိုင်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်
၍ တရားရုံးချုပ်က ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းနိုင်ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်
လွှဲစာဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟုကောက်ယူ၍ တရားခံအားစွဲ

ချက်မတင်မီလွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရမှန်ကန်မှုရှိမရှိ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဦးဉာဏ်လင်းအောင်သည် ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းနိုင်ဇော် ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင် ဇော်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်တရားစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်ဟုကောက်ယူ ပြီး တရားခံအားစွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန် မှု မရှိကြောင်း ဖြေကြားသည်။

တရားရုံးချုပ်က တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီလွှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိပါက အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံ ချက်များအရ တရားခံဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအား မည်သည့်ပြစ်မှုဖြင့် စွဲချက် တင်ဖြေရှင်းစေရန်သင့်မသင့် ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားခံ ဒေါ်ခင်မြတ်ကြူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ နှင့် ပုဒ်မ ၄၅၄ တို့အရ စွဲချက်တင်ထားသည့် အမိန့်များမှာ မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း ဖြေကြားသည်။

တရားရုံးချုပ်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၆၅(ခ)/၂၀၀၅ နှင့် ၄၆၆(ခ)/၂၀၀၅ တို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက် သည်။ ဤအမှုကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်ထားသည့် စွဲချက် အမိန့်များနှင့်အညီ မူလတရားရုံးက ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့်ချသည်။